

عنوان مقاله:

هم گرایی یا واگرایی در سرانه ی انتشار دی اکسید کربن در بین کشورهای عضو اوپک با تاکید بر کیفیت مقررات و کارایی دولت (رهیافت GMM)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات اقتصادی، دوره 53، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

سجاد برخوردار، دورباش برخوردار، دورباش - استادیار دانشکده ی اقتصاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

دستیابی به هدف کنترل و کاهش انتشار دی اکسید کربن نیازمند شکل گیری توافق بین کشورها در سطح منطقه ای و جهانی است. کشورهای عضو اوپک به دلیل سهم بالای سوخت های فسیلی، انتشار دی اکسید کربن بالایی را تجربه می کنند. آگاهی از توزیع انتشار دی اکسید کربن در این گروه از کشورها، نقش مهمی در طراحی سیاست ها به منظور کنترل و کاهش انتشار دارد. هدف این مقاله، بررسی هم گرایی یا واگرایی در سرانه ی انتشار دی اکسید کربن در بین کشورهای عضو اوپک با تمرکز بر نقش کیفیت نهادها می باشد. به منظور دستیابی به این هدف، در چارچوب مدل رشد سولو سبز، از روش گشتاورهای تعمیم یافته (GMM) برای داده های ترکیبی کشورهای عضو اوپک در شکل پویای آن برای دوره ی ۲۰۱۵-۱۹۹۶ استفاده می شود. نتایج برآورد مدل تجربی، نشان می دهد هم گرایی مطلق و شرطی در سرانه ی انتشار دی اکسید کربن در کشورهای مورد بررسی وجود ندارد و جریان تکنولوژی اثر منفی و جمعیت شهری و رانت منابع طبیعی اثر مثبت و معنادار بر انتشار دی اکسید کربن دارند. همچنین کیفیت مقررات، اثر منفی و معنادار و کارایی دولت، اثری مثبت و معنادار بر سرانه ی انتشار دی اکسید کربن در کشورهای مورد مطالعه دارند. با توجه به واگرایی در سرانه ی انتشار دی اکسید کربن، تلاش مقامات در کشورهای عضو اوپک در جهت هم گرایی با نقش محوری کیفیت مقررات می تواند نقش مهمی در کنترل و کاهش انتشار سرانه ی انتشار دی اکسید کربن داشته باشد. طبقه بندی JEL : C۵۴, F۵۳, F۶۴, Q۴۷

کلمات کلیدی:

هم گرایی، سرانه ی انتشار دی اکسید کربن، کیفیت نهادی، GMM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308074>

